

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN
RAPPORTEURS over het ontwerp van wet tot her-
ziening in het algemeen belang van bij erfstelling
of legaat gemaakte bedingen. (274)

Verschillende leden verklaarden bij het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp daartegen bezwaar te hebben. Zij merkten op, dat de bedoeling van het ontwerp is om mogelijk te maken, dat bedingen, waaronder erfstellingen of legaten zijn gedaan en die door de erfgenamen of legatarissen zijn aanvaard, worden gewijzigd of geheel te niet gedaan. Hoewel zij moesten erkennen, dat meermalen zoodanige bedingen zijn verouderd en niet meer in allen deele uitvoerbaar zijn, zoo bestond niettemin bij hen ernstig bezwaar tegen het op deze wijze aantasten van testamentaire beschikkingen. Tevergeefs hadden de leden hier aan het woord gezocht naar een rechtsgrond voor zoodanig ingrijpen. Wel is waar heeft de Regeering in hare regeling de noodige waarborgen tegen een al teforsch ingrijpen opgenomen, zooals in het bijzonder de vereischte medewerking van den Hoogen Raad, maar dit neemt toch niet weg, dat thans de deur wordt geopend om voortaan in strijd met den wensch van een erflater, de voorwaarden, welke hij heeft gemeend aan zijn vrijgevigheid te moeten verbinden, op te heffen of min of meer te wijzigen. Dit wetsontwerp gaat dan ook in de richting van het Staatsabsolutisme en sommige der leden aan het woord zijnde leden konden de opmerking niet weerhouden, dat zij dit geenszins van deze Regeering hadden verwacht.

Eenige leden konden aan het zoogenaamde treffende voorbeeld, op bladz. 2 der Memorie van Toelichting gegeven en ontleend aan het testament van LIEWE ANNER BUMA, overleden 2 Mei 1876, volstrekt niet het gewenschte gewicht toekennen, en aarzelden te beamen dat het aan Gedeputeerde Staten van Friesland niet ten kwade is te duiden, dat zij in de vervulling van hunne taak te dier zake te kort schieten. Zij toch meenden, dat, indien Gedeputeerde Staten voor duizend gulden jaarlijks niet een letterkundige van erkende bekwaamheden bereid kunnen vinden om het door den erflater gewenschte verslag of overzicht te maken, zij geacht kunnen worden evengoed in den geest van den erflater te handelen, als zij bij voorbeeld om de twee of drie jaren twee of drie duizend gulden uitloven voor het hierbedoelde werk. De leden hier aan het woord waren van oordeel, dat zoo dit wetsontwerp mocht worden aangenomen, bij de eventueele toepassing daarvan terdege zal moeten worden gelet op de oorspronkelijke bedoeling van den erflater, en dit mede met het oog op toekomstige erfslaters, die de wetenschap en de kunst zouden willen bevorderen door schenkingen onder bepaalde voorwaarden aan de gemeenschap te doen.

Een der leden meende, dat alleen wijziging van die testamentaire beschikkingen geoorloofd zou zijn, welke na de totstandkoming van deze wet zouden worden gemaakt. Wensch men zich niet langer te onderwerpen aan de bedingen, opgenomen in vroeger gemaakte beschikkingen, dan behoort men, volgens dit lid, afstand te doen van het onder die bedingen vermaakte of gelegateerde en het geschonkene te geven aan de erfgenamen.

Van andere zijde werd het wetsontwerp in bescherming genomen en nogmaals gewezen op de waarborgen, die het in zich zelf biedt tegen een al teforsch ingrijpen.

Aldus vastgesteld den 14den April 1925.

SLINGENBERG.
DE JONG.
SLOTEMAKER DE BRUINE.
WESTERDIJK.
DE WIT.

VOORLOOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN RAPPOR-
TEURS over het ontwerp van wet tot verstreking van
eene leening uit 's Rijks schatkist ten behoeve van den
aanleg en het in exploitatie brengen van een tramweg
van Velp naar Arnhem. (292)

Het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp gaf aanleiding tot het stellen van de vraag, of het wel gewenscht kan zijn, dat de Staat in de huidige omstandigheden als geldschieder in dezen gaat optreden, hetgeen te meer werd betwijfeld, omdat het in totaal te leenen kapitaal niet onaanzienlijk zal zijn. De leden hier aan het woord meenden er bovendien op te moeten wijzen, dat er reeds voldoende verkeersmiddelen tusschen Arnhem en Velp bestaan, zoodat aan dezen tramweg geen ernstige behoefte kan bestaan; of wordt — zoo werd gevraagd — de nieuwe verbinding in het bijzonder voor het goederenvervoer gewenscht?

Aldus vastgesteld den 14den April 1925.

SLINGENBERG.
DE JONG.
SLOTEMAKER DE BRUINE.
WESTERDIJK.
DE WIT.

AANWIJZING VAN VERANDERINGEN gedurende de
beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal
gebracht in het ontwerp van wet tot wijziging van
de Kieswet, van de Provinciale Wet en van de
Gemeentewet. (296)

Beweegreden.

De woorden „uit de Kieswet te doen vervallen” worden vervangen door: „te veranderen”.

Artikel I.

In den aanhef vervallen: „Het tweede lid van artikel 76 vervalt.” en „Artikel 91 vervalt.”

Aan het slot vervallen de zinsneden: „Artikel 149 vervalt.”, „Artikel 150 vervalt.” en „In artikel 154 vervalt: „150”.” en worden vervangen door het navolgende:

In artikel 149, eerste lid, worden achter het woord „ontvangt”, ingevoegd de woorden: „, zoo mogelijk”.